

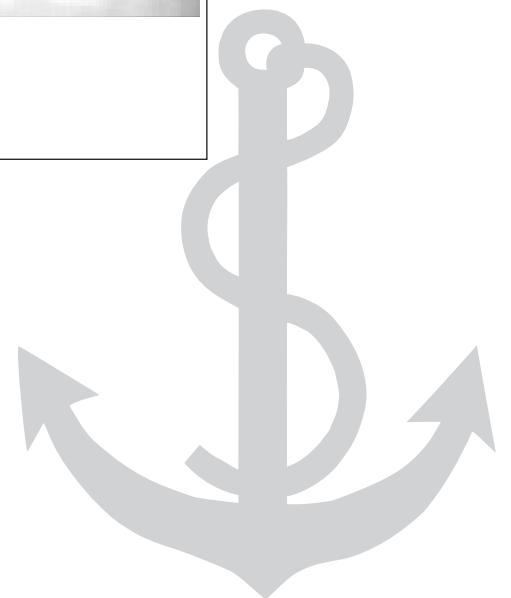
BLAD NR. 4/01
DECEMBER

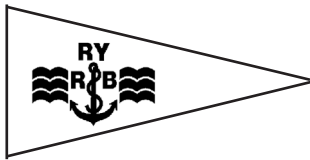

Ankret

Godt Nytår

RY Bådlaug

Ry Marina
Siimtoften 13, 8680 Ry
Tlf 86 89 29 90

Email: ry-marina@mail

Bestyrelse:

Formand:	Leo Nielsen	86945504
Næstformand:	Folmer Nielsen	86891973
Kasserer:	Helga Mortensen	86890102
Bestyrelsesmedlem:	Kurt Dan Jensen	86891791
Bestyrelsesmedlem:	Kaj Jensen	86891789

Bestyrelsessuppleanter:	Mogens Weigelt	86892642
	Erik Lyngsø	75780006
Sekretær:	John Salling	86890519

Udvalg(s-formænd):

Hus- og pladsudvalg:	Søren Nikolajsen	86951313
Broudvalg:	John Pedersen	86890452
Malerudvalg:	Valdemar Mortensen	86853079
Sikkerheds- og miljøudv:	Børge Thykier	86936540
Fest- og aktivitetsudvalg:	Jytte Syska	86892532
Navigationsudvalg:	Kai Rasmussen	86846224
Radioudvalg:	Jens Chr. Jensen	86891603
Redaktionsudvalg:	Niels Hovgaard	86891671
Silkeborgsørernes Brosamarbejde:	Folmer Nielsen	86891973
Ry- og Silkeborgsørernes		

Havnekontoret Telf. 86 89 29 90

Kontortid: Hver mandag fra 18.30 til 19.30

Vi er på kontoret for at hjælpe dig.

Hvis du har spørgsmål, eller hvis du mangler diesel til din båd - så kom ned på marinaen i vor åbningstid.

Havnefoged Kurt Dan Jensen
Havneassistent Mogens Weigelt
Havneassistent Erik Lyngsø

NYE MEDLEMMER - DET ER OGSÅ OS!(Hvis der er plads)

Redaktion:

Else Jensen
Hanne Thykier
Jens Hvass
Ole Mortensen
Niels Hovgaard
(Ansvarshavende)

Forsidebillede:
Vinteren 1976

Ank'ret

Medlemsblad
for
Ry Bådlaug

Udkommer:

Ultimo marts
Ultimo juni
Ultimo september
Ultimo december

NB! NB! NB! NB!
ABSOLUT
SIDSTE FRIST
for aflevering af
indlæg til næste
nummer af
ANK'RET er
den **1. marts. 2002**

Tryk:

Dixit Them
Tlf. 86 84 70 22

Vigtige telefon numre

**Vandforening
(begrænset/lokal):**
Ring Ry Kommune,
Teknisk Forvaltning

Tlf. 86 89 15 55

Udenfor kommunens åbningstider ringes til chefen for Teknisk Forvaltning
Knud Martin Kjeldsen

Tlf. 86 89 31 12

**Vandforening
i større omfang:**

Ring alarmcentralen **Tlf. 112**

Ulykker til søs:

Ring alarmcentralen **Tlf. 112**

Falck

Tlf. 112

Skanderborg Politi

Tlf. 86 52 14 44

Silkeborg Politi

Tlf. 86 82 39 00

Søværnets Operative Kommando

SOK: Tlf. 89 43 30 99

Havnefogeden Horsens

Tlf. 20 80 13 38

**Amtsregistrering af både/
afmelding/ændring**

ring til Birthe Sandgård direkte **Tlf. 89 44 67 89**

Gæsteregistrering af både

Statoil, Randersvej 8, Ry
Tlf. 86 89 12 88

Leo Nielsen

Formanden har ordet !

Hvordan opretholdes dynamik og nytænkning i en forening, hvor tilgangen af nye input begrænses??

Bestyrelsen for Ry bådlaug ønsker at begrænsningen på 450 medlemmer, som er nedfældet i Ry bådlaugs vedtægter slettes ved næste generalforsamling. De bevæggrunde, der lå bag indførelsen af denne regel er væk i dag, og der er derfor ikke samme grundlag for at opretholde begrænsningen.

For de medlemmer, der er kommet til efter regelens indførelse, skal jeg kort opridsse baggrunden:

Regelen blev indført i en tid, hvor det økonomiske grundlag i båd klubberne på søerne, ikke var så velfungerende som i dag. Fra flere sider var der talt meget om kraftige kontingentforhøjelser. Ry bådlaug ønskede ikke at være part i medlemsflytninger grundet kontingentforskelle.

På daværende tidspunkt var der også kaotiske tilkørselsforhold til marinaen i højsæsonen, og det var svært at se, hvorledes området kunne klare flere gæster.

Klubhuset var mindre, men en udvidelse var igangsat, og de tekniske faciliteter i værkstedet og ved servicebroerne fandtes ikke.

Med udgangspunkt i situationen dengang traf vi beslutningen om at bremse antallet af medlemmer lidt op indtil forholdene bedrede sig. Denne bremse er først nu kommet i funktion.

Tiden og udviklingen har ændret på alle disse faktorer. Alle klubberne har i dag en god økonomi, og ønsker en bådejer i dag at skifte klub, er det ikke begrundet i kontingenternes størrelse. Mange medlemmer vælger i dag også at have medlemskab i flere klubber.

Adgangen og faciliteterne omkring Skimminghus er ændrede og ikke mere begrænsende for medlemstallet.

Der er flere væsentlige grunde til at arbejde for ureguleret tilgang til foreningen. Vi sejler i et område, hvor der er store natur- og miljømæssige interesser. Disse interesser administreres af amterne. Amterne regulerer også antallet af bådene, der må være på søerne samt adgangen til søerne. Dette betyder, at uanset hvad vi har sat som loft over antallet af medlemmer i Ry Bådlaug, så vil bådene være på søerne alligevel.

Interesseorganisationer har ved flere lejligheder givet indmeldinger til amternes arbejde med sejladsregulativer, om hvor og hvordan der kunne accepteres sejlads på søerne. Båd klubberne har ved disse lejligheder haft en betydelig good will, fordi en stor del af bådende var tilknyttet klubberne.

Det er min overbevisning, at de frihedsgrader vi trods alt stadig har, til at bevæge os på søerne, er et resultat af at klubmedlemmerne er informeret om, og følger sejladsreglerne, og er ansvarsforsikrede. For det

meste starter og slutter sejladsen på steder, hvor landgang, søsætning og oplægning af bådene ikke belaster naturen, og man har mulighed for at servicere skibet og aflevere miljøaffald på betryggende vis i en rigtig havn.

Vi må erkende at et antal både altid vil sejle på søerne, og at amternes borgere altid vil have adgang til søerne uanset hvad vore vedtægter foreskriver. Det vil derfor naturligt være i vores interesse at så mange, sejlere på søerne, som muligt er tilsluttet foreningen; idet vi herigennem kan informere om sejladsregler søsikkerhed og andet med relation til vor fælles hobby (sejlads i naturen).

Alle foreninger, hvad enten det drejer sig ungdomsforeninger sportsforeninger eller rent interesseforeninger, som f.eks. Ry Bådlaug, har brug for en vis dynamik i medlemskredsen. En forening som Ry Bådlaug skal have, og har også, plads til medlemmer der "bare er med". Mange medlemmer i Ry Bådlaug har også været aktivt med i mange år. De har gennem årene trukket på mange hamler og gennem tiden medvirket til at gøre Ry Bådlaug til det det er i dag..

Antallet af medlemme der ønsker

at være med i Ry Bådlaug, men som ikke dyrker sejladsen mere, er steget gennem de senere år, og der er ikke grund til at antage at denne udvikling ikke fortsætter.

Vi må derfor se i øjnene, at en stigende andel af de regulativbestemte 450 medlemmer, vil være passive i forhold til foreningens drift, hvilket igen er en af baggrundene for at bestyrelsen ønsker reglen slettet af vedtægterne.

I den kommende vinter vil der blive foretaget ændring af den yderste del af bro E. Broen vil blive forlænget til samme længde som bro D. Der vil yderst på broen kun blive indrettet pladser på 3,5 til 4,5 m. Når dette arbejde er færdigt, og det vil sige til næste vinter, vil der så være mulighed for at justere på nogle af pladsbredderne ved de øvrige broer. Broændringen vil give det frie vand som havnekontoret nødvendigvis må have for at få pladskabalerne til at gå op.

Til slut vil jeg ønske alle en rigtig god jul og et godt nytår og samtidig afsløre en lille hemmelighed om julemandens rensdyr "Rudolf".

"Han var et gammelt rensdyr - som så højst mærkværdig ud" - Sådan lyder sangen, men det er ikke rigtigt. Rensdyret som vi ofte ser aftegnet med gevir og seletøj er af hunkøn! Alaskas forskningscenter for fisk og vildt udtaler til EU kommissionen, at rensdyr både hanner og hunner får deres gevir om sommeren, men at hannen allerede mister det igen om efteråret. Hunnerne derimod bevarer deres gevir til efter de har født om foråret. Man mener endvidere, at det kun er kvinder, der er istand til at trække en fed fyr i rød dragt hele jorden rundt på en nat uden at fare vild.

Leo Nielsen

Det Hvasse hjørne

Jens Hvass

En sejslsæson er slut - og den var slet ikke så ringe endda. Foråret skuffede lidt, men så blev sommeren til gengæld lang og varm med mange gode dage på søen. Helt hen til først i september blev sommeren ved med høje temperaturer og dejligt varmt badevand. Efter en god og lang sommer fik vi så til gengæld en noget ustabil september og oktober, hvor dem der fik mest glæde af båden var dem, der havde en tæt kaleche og et godt varmeapparat. I september satte vi rekord i nedbør, så der blev store problemer med at få høsten i hus. Oktober blev også meget våd, men til gengæld lun. Oktober i år blev 3. gang i metrologiens historie, hvor vi ikke havde haft en eneste nat med frost. Vi nåede for den sags skyld langt hen i november, inden vi oplevede årets første nattefrost - der selvfølgelig kom helt bag på alle bilister og gav masser af arbejde til bulebankerne. Diverse medier gav føret skylden for alle uheldene, men mon ikke sandheden er, at

bilisterne ikke fik hastigheden

afpasset efter føret

Hvis vi ser tilbage på året 2001, ja så skete der også dette år mange nye ting på Ry Marina. I bidende kulde blev vores nye vej til marinaen åbnet af formanden for Teknisk Udvalg Anders Jørgensen og i samme moment blev den gamle vej lukket for gennemkørsel. Mange - herunder mig selv - har af gammel vane mange gange måttet en tur ned til havnekiosken og vende, inden man opdagede, at man var kørt forkert.

Der er også i denne sæson blevet lavet lidt om på stiforløbet,

således at cyklister ikke kommer

helt hen forbi hoveddøren til Skimminghus, men bøjes af og

ledes ud på den nye vej, der i øvrigt er døbt Siimtoften. Denne omlægning af det gamle vejforløb skete for at få vejen udenom det byggefelt, som vi qua lokalplanen er blevet tillagt til en evt. senere udvidelse af Skimminghus. For at nå frem til denne løsning, har vi måttet handle lidt med Ry Kommune, der for friholdelse af byggefeltet fik lov til at anlægge en lille offentlig sti hen over vores østligste græsplæne. Stien kommer ikke til at genere os væsentligt, så princippet noget for noget, var rimeligt i denne situation.

I foråret fik vi udvidet vores broanlæg med en helt ny bro ved vores service anlæg, således at endnu flere både kan lægge til i service området. Endelig - og oveni alle de andre ting, der er blevet lavet her og der - blev vores vinteropbevaringsplads på Skimminghøj gravet op og lagt helt om i henhold til den nye lokalplan for området. Det er blevet til en rigtig god og velfungerende plads indrammet med knæhegn og forsynet med el og vand til brugerne. Når pladsen er faldet til og den i det kommende forår får en bedre overfladebelægning, bliver det en optimal god plads til vores både i vinterhalvåret. For hurtigst muligt at få pladsen til at fremstå flot for brugerne - os om vinteren og turister m.fl. om

sommeren – har Ry Kommunes Materielafdeling midt i november plantet et levende hegn udenom hele pladsen og asfalteret overgangen fra P-pladsen ved Ry Roklub og ind på Skimminghøjpladsen.

Vores medlemmer der har slidt hårdt gennem året med ovennævnte anlægsarbejder skal have megen ros for resultaterne. Det er et flot, godt og professionelt arbejde, der er udført. Og resultatet vil vores medlemmer nyde godt af i mange år fremover.

Oftentimes har jeg i disse spalter skrevet, at nu kan vi ikke komme den optimale marina nærmere – men lige så ofte har jeg måttet berette om yderligere og meget synlige forbedringer. Og det er jo ikke slut endnu, for i vinter går vores brohold i gang med udbygning af bro E, der skal gøres lige så lang som bro D

I denne sejlsæson oplevede vi desværre et forlis, idet en båd - dog heldigvis uden mand og mus - satte sig solidt på Ry Marinas mudrede bund. Det var vist noget med en bundventil, der ikke stod helt rigtigt.

Årets øvrige skader på flåden begrænsede sig til tabte skruer og brændstoffiltre samt lidt ridser her og der – alt i småtingsafdelingen. Også i den forgangne sæson er der blevet handlet både i et omfang, så vi helt kan sige os fri for skyld i den påståede afmatning i handlen med både. Bådejerne i Ry Marina har i hvert fald gjort sit til at holde omsætningen i gang. Man skal jævnlige ned på havnen for at kunne holde styr på, hvem der sejler i hvilken båd.

P

Medlemskontingent og havneafgift

Et nyt foreningsår nærmer sig med hastige skridt og et tydeligt bevis på dette er de nye girokort på både havneleje og kontingent for foreningsåret 2002, der vil dumpe ind ad brevsprækken hen

imod nytåret. **Begge** girokort skal betales ultimo januar, hvis man vil sikre sig bådeplads og medlemskab af Ry Bådlaug i år 2002.

Læg ikke girokortene for langt væk, idet en overskridelse af betalingsfristen automatisk medfører et rykkergebyr.

Tænk på vores hårdtarbejdende kasserer og spar hende for bøvlet med rykkergebyrer – hun har nok at se til i forvejen.

P

Udmeldelse af Ry Bådlaug/salg af bådplads

Efter § 6 i vedtægterne skal udmeldelse af Ry Bådlaug ske senest pr. 1. januar ved skriftlig henvendelse til bestyrelsen/havnekontoret senest 30 dage forinden – altså pr. 1. december.

Har du af en eller anden grund allerede besluttet dig for udmeldelse af Ry Bådlaug, og har du glemt anførte frist, som jo nu allerede er overskredet, så kontakt alligevel snarest muligt bestyrelsen eller havnekontoret og gør opmærksom på din beslutning.

Bedre sent end aldrig, da det er et træls stykke arbejde for kassereren at sende rykkere til personer, der allerede har besluttet sig for udmeldelse.

Hvis du vil sælge din bådplads, så husk også så hurtigt som muligt at gøre havnekontoret bekendt med dette. Det letter vores havnefoged meget, hvis han har god tid til at finde næste køber i venterækken, da han ofte er nødt til at kontakte flere medlemmer på ventelisten, inden køberen er fundet.

P

Adresseændring, ny båd m.v.

Har du skiftet adresse, fået nyt telefonnummer – fastnet eller mobil - ny båd/bådnummer eller er der sket andre ændringer vedrørende det enkelte medlem og/eller med medlemmets båd, så kontakt snarest muligt havnekontoret, så ændringerne

kan blive ajourført.

Kun hvis alle oplysningerne i Ry Bådlaugs medlemsregister er korrekte, har vi mulighed for at komme i hurtig kontakt med dig, hvis der f.eks. skulle være sket et eller andet med din båd.

P

Vinteroplægning af både

Som det er alle – eller i hvert fald de fleste – bekendt, skal alle både være trukket på land senest den 15. november, medmindre man af en eller anden årsag har fået en dispensation af bestyrelsen.

I år oplevede vi det glædelige, at kun få bådejer skulle rykkes for optagning af sin båd. Sådan skal det være – når vi ikke har lønnet mandskab til at gå og holde medlemsskaren op i vinden.

P

Generalforsamling den 19. februar 2002.

Ry bådlaug er også din forening. Den 19. februar har du chancen for at gøre netop din mening gældende, - og hvem ved, måske er det netop dine idéer, der nyder fremme på generalforsamlingen. Ry bådlaug er i som altid inde i en rivende udvikling, hvor der hele tiden sker noget nyt, og derfor er der hvert år nye ting at tage stilling til i din forening.

Husk nu, at det er en forudsætning for at stemme på generalforsamlingen, at du har betalt dit kontingent og din havneleje forinden – og betalingsfristen er jo som tidligere anført ultimo januar.

P

Nye bestyrelsesmedlemmer

Hverken formanden eller de øvrige bestyrelsesmedlemmer holder evigt. Nye emner skal frem i lyset – gerne yngre kræfter.

Der **må** være nogle nye medlemmer, der kunne tænke sig at komme ind i varmen og give en håndsrækning i bestyrelsesarbejdet.

Der er tale om et spændende og personligt udviklende arbejde, hvor der er mulighed for at lære lidt om økonomistyring, samarbejde såvel internt som eksternt samt mange andre spændende ting.

Vi hylder i Ry Bådlaug det princip, at ingen der møder frem på generalforsamlingen skal presses ind i noget, som man ikke på forhånd har haft mulighed for at drøfte dels med bestyrelsen og dels med baglandet. For af få fat i gode positive emner er der derfor vigtigt, at bestyrelsen får et tip om, hvem der er villig til at afløse bestyrelsesmedlemmer, der fratræder.

Prøv at tage en snak ude i medlemskredsen. Hvem kender et medlem, som gerne vil aftjene sin ”værnepligt” – om jeg så må sige – for vi er jo alle forpligtiget til at yde et ekstra ”bidrag” udover kontingent og havneleje, hvis vi vil holde omkostningerne og dermed kontingent og havneleje på et niveau, hvor alle kan være med – direktøren såvel som pensionisten.

P

Månedens tankestreg

Her i et valgår:!

At holde sig til midten er farligt - der bliver man kørt ned fra begge sider.

P

Pressemeddelelse:

4./ 10.

2001

Speedbådkørekort til alle inden næste sommer

Søfartsstyrelsen og Søsportens Sikkerhedsråd gør opmærksom på, at der nu kun er 3/4 år til, at alle der fører en speedbåd, som minimum skal have et bevis for bestået prøve ‘for visse motordrevne fritidsfartøjer med en bruttotonnage under 20’, det populært omtalte ‘speedbådkørekort’. Reglerne trådte i kraft 1 juni 1999, og indeholder udover prøvekravene, et alderskrav på minimum 16 år samt overgangsregler frem til 1 juni 2002.

Indtil nu har ca. 5000 personer bestået speedbådsprøven, hertil skal lægges de mange, der i stedet har valgt at tage ‘duelighedsprøven i sejlads for fritidssejlere’.

Personer, der har bestået ‘duelighedsprøven i sejlads for fritidssejlere’, kan uden videre føre speedbåd, når de er fyldt 16 år.

Der er ikke undervisningspligt, men en række oplysningsforbund, sejlklubber og privatpersoner tilbyder forberedende kurser til varierende priser.

De nye regler blev overordentligt positivt modtaget i sejlerkredse. Såvel Søfartsstyrelsen som Søsportens Sikkerhedsråd har modtaget mange tilkendegivelser fra både erfarne og nye fritidssejlere, der alle hilser de nye regler velkommen. Mange kursister og prøveaflæggere, herunder erfarne speedbådssejlere, har tilegnet sig en viden herunder viden om sikkerhedsaspekter, som de ikke tidligere havde tænkt dybere over.

Speedbådsprøven er en praktikprøve omfattende emnerne søvejsregler, fartøjskendskab, styring og manøvrering af en hurtiggående motorbåd, forebyggelse og bekæmpelse af en brand i mindre fartøjer, søsikkerhed, beskyttelse af havmiljøet og fritidsfartøjers maskineri. Emner, der alle er af væsentlig betydning for sikkerheden til søs, såvel for én selv som for alle de andre, der benytter vores dejlige farvande.

Der har været en del spørgsmål om, hvorledes reglerne i bekendtgørelsen håndhæves.

Hertil kan oplyses, at håndhævelse af reglerne varetages af politiet og anklagemyndigheden. Overtrædelse af reglerne straffes med bøde. Der er lagt op til et bødeniveau på 3000,- kr for førstegangsforsøelse med højere bødeniveau for efterfølgende forseelser.

Når man holder bødeforlæggene op mod, hvad det koster at tage et speedbådkørekort, kan det derfor betale sig meget hurtigt og inden 1 juni 2002 at tage et speedbådkørekort, idet prøvegebyr og udstedelse af kørekortet kun koster 200,- kr. Man kan endog vælge at lære endnu mere ved at tage duelighedsprøve i sejlads for fritidssejlere og alligevel ‘have penge i overskud’.

Yderligere oplysninger fås hos Søfartsstyrelsen, Kurt Skytte eller Philippe Bauchy, tlf.nr. 39174400.

www:

soefartsstyrelsen.dk

7

Den naturlige spalte

eller: **Manden ved bålet**

Kurt Nielsen

Nu går året stærkt på hæld, og det nye år nærmer sig på raske fjed eller måske på snesko. Vi får se, det ved vi meget mere om til april. Hvis I ikke nåede det, altså at komme på svampejagt, så er der rigtig gode chancer også her i vintersæsonen, hvor der er mulighed for at finde tre gode arter af spisesvampe, som jeg efterfølgende vil beskrive og behandle enkeltvis, begyndende fra den store ende.

Den største vintersvamp, vi har er jo østershatten. Den gror på siden af træer, hvor der er døde vedpartier, og den er meget let kendelig med sin hat på 5-15 cm's bredde, som er muslingeformet med indrullet rand, glat og glinsende. Den findes i flere variable farver som grå, grålilla, gråbrun, stålblå eller dueblå. Lamellerne er tætte og nedløbende på stokken, der er kort og sidestillet. Den er typisk knippevoksende, og har en behagelig krydret duft. Når man er meget heldig, hvilket jeg da har været mere end en gang, at finde op til 10 kg i bare et knippe, ja så føler man sig lidt rig. Hvis de er "tørre" (altså ikke gennemvædede af regn) kan de fint fryses ned uden at blive blanceret. Væksten ude i naturen standses jo i frostperioder, og når der så kommer mildning med tø i vejret gror de videre igen, så en nedfrysning svarer bare til en stoppet vækstperiode. Sæsonen

strækker sig fra først i december og frem til omkring midvinter. De har en dobbeltgænger, som godt kan ligne dem lidt, det er sildig epaulethat, som også gror på siden af træer. Den har en lidt mere grumset farve, og lamellerne løber ikke helt hen til stokken, men stopper i et cirkelslag på 5-10 mm fra denne. Og så er den vist heller ikke så giftig. Jeg har nu aldrig selv prøvet. Jeg mødte engang en dame med en hel kurvfuld i en skov ovre på Sjælland, men hende har jeg dog godtnok ikke set siden! Den vokser som oftest

Østershat

enkeltvis eller i mindre knipper end østershatten. Når man så vender hjem fra skovturen efter en masse god motion og frisk luft, og lidt dejligt træet, rister man så en ordentlig pandefuld østershatte, sjasker eventuelt fløde i på slutningen, lader det koge ind, og så placerer dem på et godt stort stykke ristet franskbrød, ja, så er livet alligevel værd at leve, og der ka' også næsten høres ligesom lidt englesang, mums og

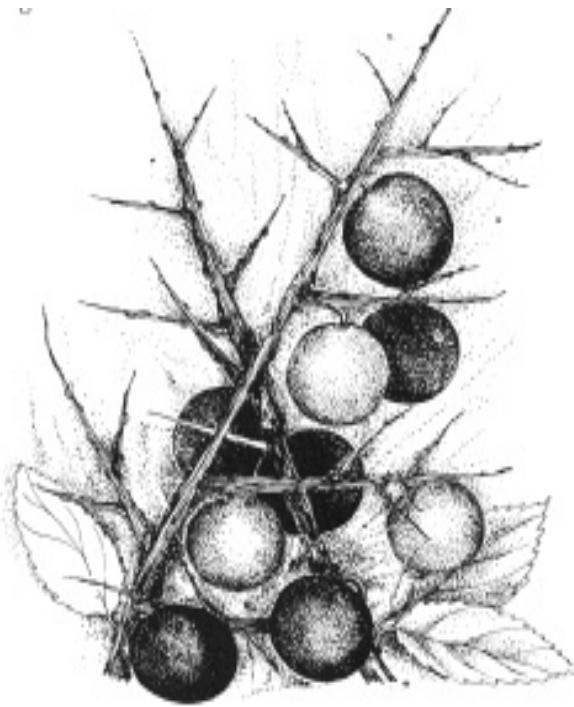

velbekomme.

Den noget mindre gule fløjlsfod findes i samme tidsrum som østershatten, den gror også på dødt ved, ofte på pil og rødæl, men kan også findes på andre træarter. Hatten på denne svamp er 2-8 cm i diameter og honninggul med samme farve på stokken, der dog ofte er brunlig ned omkring stokbasis (den har brune fløjlsko på), og som navnet antyder, er den fløjlsagtig ned ad stokken. De vejer ikke så meget, men det der er, det er bare godt, for eksempel i en omelet til at varme næsen på efter skovturen.

I vintersæsonen kan man også være heldig at finde judasører. De gror på gamle hyld nær havet og ved større søer, så der skal nok kunne findes nogle her i reservatet omkring Ry. De er brunlige til violetgrålige lidt bævrede og hudagtige at føle på, med mindre de er frosne, når man finder dem, men så kan de fint pirkes af med spidsen af en kniv. Men pas på, og husk at lægge net eller låg over gryden, når de tilberedes, ellers har de fleste ramt loftet inden I er færdige med retten. Vi har anvendt dem som et sjovt og afvekslende indslag i risretter under navnet "ris med sorte klude".

Nå, nu skal der jo heller ikke gå svamp i det hele, men I skal dog lige ha' et sidste pip, og det er den om Fruen der spørger den medhjælpende husalf, "Marie har De set svampen", og hun svarer benægtende "Nej, Fruens mand var gået inden jeg kom"! Ellers er der jo ikke længere så meget spiseligt at hente ude i

naturen. De fleste bær har fuglene brugt til at tanke op med inden rejsen sydpå. Dog sidder der måske endnu nogle enkelte slåen tilbage, som er blevet overset, og de kan jo udmærket plukkes til en slåensnaps, som bestemt heller ikke er at foragte sammen med en rigtig gammeldags spegesildemad efterfulgt af een tækket med god vellagret ost, og så en slåensnaps mere til den, ummmm.

Set i bakspejlet har vi jo gennem utallige generationer præsteret samme levevis som dyrene, med at finde vor føde i naturen og samle forråd. Og det er ikke længe siden det var en selvfølge, at man syltede og henkogte, således spisekammeret kunne fyldes op med efterårets frugthøst, samt at man kulede rodfrugter ned. Hertil kom der så sildene der skulle salttes i tønden og fisk der skulle tørres. Hvis man boede nær havet. Og kød som flæskesider, skinker og pølser blev saltet, røget og hængt op. Men så var der jo heller ikke noget, der hed fryser eller køleskab, for slet ikke at tale om supermarkedernes vældige udbud af færdig produkter. Jo livet er unægtelig blevet nemmere, men brugen af vore sanser er desværre delvis overflødiggjort, og det giver mindre motion og

hjernegymnastik og dermed mindre livsglæde. Vel kan vi ikke vende tilbage til naturen, men vi kan da komme der af og til om ikke andet, og derved højne livsglæden og livskvaliteten. Så vær's go ta' ud i naturen, der er serveret, godt nok med lille opdækning her i vinterseæonen, men ikke mindre spændende.

Men ellers er det altid her omkring denne tid at jeg misunder pindsvinene. Tænk, at kunne lave sig et rigtig godt lunt leje af tørt græs og tørre blade et godt gemt sted, hvor ikke engang rudekuverterne kan finde en, og så lægge sig til at sove, køre pulsen ned på omkring 6-8 slag i minuttet, og så ligeså stille vågne om 3-4 måneder, når solen igen er ved at komme højt på himlen, frisk og veludvilet og med et væggtab på 10 til 20 %, uden at have motioneret, det må da bare være sagen. Men sådan er vi jo ikke indrettet, så vi må holde ud, og glæde os over alle de små forårstegn efterhånden som de dukker frem af den kolde jord. Og det varer såmænd ikke så længe, så kommer der vintergækker, erantisser, "hotelpiger" og martsviol i haverne, og ude på grøftkanterne i det fri felt, bellis og følfod, efterfulgt af rød hestehov, der senere når bladene kommer frem også kaldes for skræppe. Den har H.C. Andersen jo har nævnt i et af hans eventyr.

En af de meget små store glæder jeg altid har i januar-februar hvert år, er at kigge efter og finde de første nøddeblomster. Nu vil nogle af Jer nok straks sige, nødder de blomstrer ikke, de har kun rakler. Det er da også de maskuline rakler man umiddelbart får øje på, men begynder man at kigge meget nøje efter på spidserne af de store knopper, så vil det uden tvivl lykkes at finde nogle af de feminine, ca. 1-2 mm store højrøde blomster, der i facon ligner kaktusblomster. Det er et lille under, at de kommer frem og kan klare sig på den mest barske tid af året, og så må de nøjes med vindbestøvning. Bjerne sidder jo lunt i deres bo længe endnu og nyder godt af sidste års honninghøst, hvis ikke den uheldigt for dem, er blevet udskiftet med sukkervand og vitaminpiller af en eller anden biavler, men det nyder vi andre så glæde af. Vi høres ved til marts, godt nytår til Jer alle.

Kurt

Far'ar bliver man gammel ved at dyrke condi, nej Søn - det føles bare sådan!

SLADREBÆNKEN

Fra sædvanlig pålidelig kilde forlyder det, at et af vore medlemmer er blevet passet op af det kørende politi. Lidt ud på aftenen i det sene efterår forfulgte en hvid Peugeot en fredelig Golf af ældre årgang med en chauffør af ligeledes lidt ældre årgang... helt ind i indkørslen på privatadressen... „Om føreren havde drukket“ ?.. Ja.hæ.. æ'.. jo'h een pilsner var det da blevet til på det nærliggende autoværksted. „Om føreren ville have noget imod at puste lidt i alko-meteret“ ?.. og i betragtning af alternativet, så fulgtes opfordringen.. lidt spænding.. for der var faktisk indtaget 2 øl.. endelig stod resultatet på displayet.. 0,13 og dermed et godt stykke fra 0,5 o/oo.. En tak til etatens brave gutter for ikke også at have vækket nabolaget med *horn og blink* .

Fra politirapporten - i november - kan der læses, at et af laugets medlemmer...åbenbart har ladet *det gode* tage overhånd.. og mere eller mindre frivilligt lade sin *limosine* udlåne *kvit og frit*... til vildt fremmede, der har afhentet nøglen i privaten. Den sorte *BMW 740* i millionklassen har således været...på *score-tur*... medens dens rette ejermand sov de uskyldiges søvn.

På Kildebakken i Ry har vi en knaldhamrende smuk udsigt over byen, søerne og Himmelbjerget. Et stykke neden for vores hus bor Ole E. I øvrigt et udmærket menneske, venlig og omgængelig. Ole har anskaffet sig en røgeovn. Han røger bl. a. ørreder, og det er jo en herlig spise. Men der er bare det, at når Ole røger, så lægger der sig et røgslør her i nabolaget, og vores smukke udsigt bliver ganske/ aldeles usynlig. En dag udviklede der sig så kraftig røg, at naboerne ringede efter brandvæsnet, som mødte op med røgdykkere. Om de blev inviteret på nyrøgede ørreder efter at have kørt forgæves, ja, det vides ikke. Vi håber selvfølgelig, at Ole får glæde af sin røgeovn, han har i hvert fald gjort opmærksom på, at han har en.

En skibshund af ædel race.. amerikansk cocker.. med det meget iørefaldende navn *Konrad*, har i flere år lidt af *partiel Bullimi*.. han undlod høfligt den sidste fase i sygdommen *opkastning* ! Det synlige resultat.. en betragtelig vollume... var medvirkende årsag til et kollaps i sommervarmen.. hyperventilering, røde og forpinte øjne m.m.m. så meget at ejerne skyndsomst konsulterede en dyrlæge. Da hunden jo var af ædel og fornem race med tilhørende stamtræ, så skulle et sådant dyrlægebesøg foregå en sen aften og til søndagstakst. Den kære Konrad kom sig.. heldigvis.. og som „straf“ fik han dyrlægens diætfoderblanding.. men, men... besøget kostede det afsatte beløb til etablering af el-forbrugsvandpumpen ! *Måske i 2002 bliver der til rindende vand.. indenbords !.. om Konrad vil det...*

Til Minnas store overraskelse hedder vores nye rengøringskone Hardy Nielsen.

Mon havnefogeden nu også mener det alvorligt? Når han siger, at han ikke vil bruge sin fritid på at føre venteliste til ventelisterne?

„Turisten“ i sine unge dage

„Turisten“ som „Line“

Klar til transport

Den gale vej?

“TURISTEN”

Den gamle rutebåd “TURISTEN”, der siden 1974 har sejlet på søerne i privateje som LINE, blev som tidligere beskrevet overtaget af Ferskvandsmuseet, og skal i fremtiden være vores nærmeste nabo – hvis det går efter planen, for vi må jo se, hvad den nye lokalregering siger eller bestemmer sig til. Så vidt man kunne forstå på Avisen og valgkampen, var det ikke lige deres kop the. Under alle omstændigheder har skibsbevaringsfonden ydet penge til skibets restaurering, og “TURISTEN” blev i september halet op og bugseret til Jørgen Bådbyggers domæne, hvor restaureringen skrider plamæssigt frem. I skrivende stund er styrehuset netop taget af, og der skal laves et helt nyt.

Niels Hovgaard

Klar til restaurering

Planker med rå

Nye planker sættes op

Her ryger styrehuset

Større EL-sikkerhed i bådene.

Leo Nielsen

Dette er et tema, der gennem flere år har interesseret en del bådere og bestyrelsen for Ry Marina. Alle vil jo gerne gøre det så sikkert som muligt at have el-installationer i bådene. Er der områder der kan forbedres, er mange også villige til at ofre dette.

I vore omgivelser er der også mange, der arbejder med disse spørgsmål, og der er således i dette år udsendt 2 nye revisioner af standarder for, hvorledes el-installationerne skal være udført. Først kom der en Dansk Standard, som er en videreomskrivning af en EN/ISO standard nr 13297, som omhandler vekselstrømsinstallationer i fritidsbåde. Derefter kom en revideret udgave af stærkstrømsbekendtgørelsen afsnit 6, der beskriver elektriske installationer på land.

Mellem disse to regelsæt er der således blot et forlænger kabel, som for øvrigt er omtalt i begge med stort set ens formulering.

Hvad kan og bør vi så gøre med udgangspunkt i disse forskrifter.

Omkring stærkstrømsbekendtgørelsen er der to punkter, som vi på marinaen ikke umiddelbart opfylder, og som bestyrelsen har besluttet at gøre noget ved i denne vinter.

1. Der må kun være tilsluttet en båd til hver kontakt. Det betyder at vi må øge antallet af kontakter på broerne, således at der er et tilstrækkeligt antal. I første omgang fordobler vi antallet af stik, og må så se hvorledes dette dækker. Er der fortsat ikke nok, må vi øge yderligere. Der vil fremover således ikke være behov for at bruge fantasifulde fordelinger, som heller ikke er tilladt efter bekendtgørelsen.
2. Materiel som tilsluttes stikkene skal mindst have en kapslingsklasse på IP 44. Det betyder at vi alle lige skal kaste et blik på det stik, vi har på vores tilslutningsledning. Står der IP 44, eller et tal der er højere, er det i orden. Er tallet mindre end 44, må stikket udskiftes. Desværre er der solgt en del stik med lavere kapslingsklasse. Disse stik er kun beregnet for anvendelse indendørs.

Begge regelsæt foreskriver at forbindelsesledningen er af en vejrbestandig type, har et ledningstværsnit på mindst 1 mm² og såfremt der er jordinstallation i båden, er en 3-leder.

I praksis vil dette jo nok betyde, at vi er mange, der må ud at købe nyt kabel, men hvis stikket i forvejen skulle udskiftes, besværliggør det jo ikke sagen. Faktisk kan man købe færdige 3-leder ledninger med stikkene på, beregnet for udendørs brug. Sådan en færdig ledning vil ofte være billigere end f. eks. 10 m ordentlig gummikabel og to vandtætte stik, og hvorfor så bøvl med selv at skrue det sammen.

Så kommer vi til selve båden, og her bliver det mere komplekst. Nyere CE godkendte både har en el-installation for vekselstrøm. Denne kan og må bruges, som den er. Også selv om den ikke opfylder de nyeste forskrifter. Er installationen ikke tilfredsstillende, må man enten lade være at bruge den eller lade den ændre. Men pas på!! Installationen må kun ændres af folk, der er autoriserede til dette. Det vil i de fleste tilfælde sige værftet eller den lokale el installatør. Det er ikke et "gør det selv" område.

Har vi først fået den autoriserede el- installatør ombord, har han jo pligt til at bringe installationen op til den forskrift, der er gældende i dag. Dette er i nogle både en kompliceret sag, og for mange ældre både er det stort set umuligt.

Der er således to veje at gå, når sikkerheden skal være i top.

Enten vælger man den dyre og komplicerede løsning og får ændret installationen, eller man beslutter, at der ikke er 220 volt vekselstrøm fast installeret i båden.

For de fleste af os er der jo kun behov for strøm til ladeapparatet, og en sjælden gang når der skal bruges elektroværktøj i båden. Dette kan jo udmærket være via ledningen til land. Den færdigkøbte ledning sættes i stikket på land og laderen sættes til i den anden ende. Enklere kan det jo ikke være, og den optimale sikkerhed er opnået. Jeg ved da godt, at det ville være rart at kunne støvsuge samtidig, men kan vi ikke koble laderen fra så længe?

Medens jeg er ved laderen så lige et par kommentarer. Dette tema diskuteres jo konstant. Hvilken lader skal man købe, hvad er bedst eller godt nok. Hvilken ladekarakteristik skal laderen følge? Skal det være impuls- eller switch-mode lader, og jeg kunne blive ved. Lad det være sagt med det samme, al denne teknik er god og reel nok, når det drejer sig om at vælge ladeanlæg til specielle batterier, der er i brug hver dag. Set fra vore batterier i bådene er det nu at skyde en del over målet. Der er dog et par ting som er absolut væsentlige.

Laderen skal være fuldt elektronisk reguleret, således at den ved fuldt opladet batteri regulerer ned på ladestrømmen og ikke koger batterisyren/vandet af. En del af laderne i den billige ende har ikke denne funktion indbygget, og er derfor uegnede i vore både. Det skal fremgå af de data, der er markeret udvendig på laderen, at den er elektronisk reguleret. Er det ikke synligt på laderen så smid den væk og køb en anden. Laderen skal være stor og have en ydeevne, der står i rimeligt forhold til batterigruppens størrelse. Små ladere kan ikke lade batterierne fuldt op, og holdes en for lille lader, konstant op imod dens maximale ydelse, er risikoen for at den brænder sammen størst. Undgå denne ærgrelse og køb en større lader. Ladere med ydeevne under 10 amp hører ikke hjemme i bådene.

En god lader koster mellem 700 og 2000 kr. Hvad der ligge under dette beløb dur som regel ikke, og hvad der ligge over indeholder faciliteter, som vi ikke har brug for i bådene.

Laderen skal være godt indkapslet i en metalkasse. Den skal bære mærket for dobbeltisoleret-, det er to firkanter, den ene inden i den anden. Og det skal være muligt at fastgøre laderen på en eller anden måde.

Leo Nielsen

Arkivfoto

Jo sandt nok – især når man har fået NY (eller måske rettere ny-gammel båd) båd.

Og så især da, hvis man er så heldig, at man kommer ud at sejle i den!

Det har vi nemlig ikke været – faktisk overhovedet ikke!

Kun lige skt. Hans aften sammen med Kim Friborg og kæresten.

For vi bygger nemli om - gør vi!

Men i skrivende stund, er vi faktisk ude at sejle.

I Johns båd!

Bent og jeg skulle nemlig gerne lære at sejle ordentligt med sejl - inden vi køber en helt ny Najad. Og John – HAN har sejl, det ser bare ikke ud som om, han tør bruge dem. For indtil videre ligger de oven på agter kahytten – godt pakket ind mod havets riv og rusk. Men lad os nu se. Vi skal først hjem (og sætte vinduer i) torsdag, så vi har da et par dage endnu.

Men vi sejler da. Sammen med Jørgen og Inger-Lise i deres Sille. Dvs. NÅR de sejler. De ligger

nemlig også stille indimellem. Uden at ville det – altså! Og DET kan vare længe!

Men så ”springer” John over og hjælper dem, samtidig med, at vi, Bent og jeg, i - større eller mindre – cirkler, sejler rundt om dem.

Når det så heller ikke hjælper noget, ja så kommer de på slæb.

Men besynderligt nok, så varer det ikke længe inden Sagaen selv kan igen, og sejler så videre ved egen kraft.

Og John, ja han er søsyg. Han mener, man umuligt kan være søstærk med hovedet omvendt nede i en varm maskine. Men måske det er noget helt andet!

Hvad ved en skolelærer om det!

Om aftenen går vi så ud og spiser – let slingrende op ad gågaden i Middelfart, for trods det faktum at ingen af os er blevet søsyge på havet (lige undtagen John – for en kort bemærkning), så har vi nu søben.

Men dog ikke så meget at det på

nogen måde hæmmer appetitten. Nej, der skal nu mere til – så vi spiser godt og meget. Bagefter går vi tilbage til havnen, og de andre lægger næste dags kurs, jeg selv slapper af og nyder livet, freden og min ”mand”. Freden bliver dog lidt forstyrret af, at Inger-Lise og Jørgens brugsbatteri strejker en kende, det har kun ca. 8 volt tilbage. Men dagen efter vil det blive ordnet og et nyt leveret i Assens – så er det også klaret.

Så onsdag tegner til at blive en fin dag – især da solen skinner fra en skyfri himmel fra tidlig morgen. Sidst på formiddagen sætter vi så de længe ventede sejl, og skyder hurtigt en fart af – 1,5 knob!

Efter lidt øvelse kommer vi op på en fart af 2,6 knob, men så bliver det heller ikke hurtigere, vi har ikke rigtigt vejret og vinden med os – vejret er simpelthen for godt! Men dejligt er det nu; at ligge der og svaje for vinden uden motorstøj. Men efter et par timer tager vi sejlene ind igen. Inger-Lise har ringet og fortalt, at det

er ved at tynde ud med pladser, så vi starter motoren og sejler mod Assens, hvor Jørgen og fruene allerede har fundet sig hjemme, og fint nok – reserveret (med en paptallerken og en rød plasticpose) en glimrende plads til Joran.

Da vi har indtaget vore pladser, varer det ikke længe før en flok gamle, store træskibe dukker op i horisonten og sejler hen mod ”vores havn”. Vi bliver nysgerrige og vil lige undersøge om, Fulton eller andre kendte både er iblandt dem. John låner Jørgens avancerede kikkert, tager brillerne af, sætter kikkerten for øjnene og – lægger armen ned oven i sine briller som går i tre stykker – pokkers også, hvor ærgerligt!

Men ellers går livet sin rolige gang her på kajen, Jørgen og John går frem og tilbage fra pladserne til havnefogedens kontor for at undersøge om batteriet er ankommet, Inger-Lise sidder i solen og sover, det samme gør Bent - bare i forkahytten, og jeg selv læser eventyret om Namia samtidig med, at jeg spiser lakridser og putter neglelak på mine tånegle – det skal jo også passes.

Næste dags morgen siger endnu engang godmorgen med dejligt vejr og strålende solskin.

Denne torsdag skal efter planen blive vores, Bents og min, sidste dag på Joran, inden vi igen vil vende tilbage til Hejredalsvej, i Brabrand, hvor ombygningen venter.

Endelig dukker Jørgens batteri op. Chaufføren var kommet til at levere det et ganske andet sted end det, der var aftalt, men det har nu ikke ødelagt humøret, og snart efter er det gamle udslidte batteri blevet udskiftet med det nye. Inger-Lise har lagt kursen

til denne dags togt, som går til Fåborg, hun er efterhånden fuldbefaren ud i den kunst, men vi har jo også brugt sidste vinter, hun, Bent (som godt nok havde eet duelighedstegn i forvejen) og jeg på at gå til navigation hos Kaj – og så det kan vel ikke gå helt galt!

På vej ud af havnen står jeg på agterdækket og nyder livet, hjemlige problemer bliver næsten glemt sådan en dag. Lidt længere ude ser vi på styrbord side de store gamle sejlskibe fra i går. Så er det, man føler sig så lille og fornemmer, at tiden drøner af sted, for dengang disse skibe var unge, var der ingen VHF'er eller GPS'er. Dengang var det sekstanten og fyrmesteren som fortalte, hvor man befandt sig.

For mig er det helt fint at følge med udviklingen, men derfor kan man jo godt nyde svundne tiders ekspertise.

For DENGANG kunne man sejle med sejl!

Det finder vi vist ikke ud af om VI kan – for heller ikke i dag ser det ud som om, kludene bliver hejst. ÆV – men vi kommer da fremad – selvom det nu kunne være lidt sjovere uden motor.

Som de andre dage lader jeg drengene bestemme farten og kursen, de gør det jo glimrende, og jeg ligger jo så godt på fordækket med min bog og min pude. I morgen truer atter en dag med lægter, gipsplader og isolering, så jeg tager chancen for total afslapning, inden arbejdet går i gang igen - ”for fuld skrue”.

Vi anduver Fåborg lystbådehavn hen på eftermiddagen, men vi er knap kommet forbi indsejlingen før Sille igen får motorstop. Vi andre, som sejler i Joran, opdager

det desværre ikke og kommer dem derfor ikke til undsætning. De får hjælp af skipperen til en ”en kæmpe båd” som springer i gummibåden og trækker dem længere ind. Inger-Lise forsøger tappert at holde humøret højt, men det kikser lidt, da hun prøver at få nogen ”indfødte” til at hjælpe med fortøjningen – det er nemlig ganske sikkert, at DE ikke kunne li’ turister.

Men igen endte det da godt. Jørgen fik fat på to nye brændstoffiltre (Inger-Lise mente nu, han skulle købe 10 – man er vel optimistisk!), og fik dem monteret uden på noget tidspunkt at miste fatningen. Jeg tror, der skal noget af en storm til at få DEN mand til at pive. Som Inger-Lise siger: for Jørgen er der ikke noget som hedder problemer – han har kun udfordringer.....

Kort tid efter kom Sofie – Bents store datter på 20 – for at hente os. Vi blev dog lige for at spise aftensmad sammen med de andre, men ellers var ferien slut for vores vedkommende, og nok er det første gang, men det bliver absolut ikke sidste gang vi holder ferie på havet, og næste gang skal det være i vores egen båd.

Trods visse forhindringer har det været en fin ferie, det eneste problem var, at da jeg skulle sende et postkort hjem til mine børn – da kunne jeg ikke huske, hvor de boede!

P.s. når dette bliver trykt (hvis det da gør det), så er sommeren vel ved at gå på held. Men så vil jeg ønske alle et dejligt efterår og en rigtig god sommer næste år – for

**”hvor er livet dog dejligt –
når man har båd”!**

Ole E. Mortensen

Vi kan alle se på kalenderen.. igen er der gået eet år og det lige så pludselig. Aldrig så snart vi har ønsket hinanden „Godt nytår“.. ja, så triller tiden lige så stille afsted.. til tider ubønhørlig hurtigt, så er det blevet forårstid og båden skal klargøres o.s.v.

Så'n et tilbageblik på året som svandt, hvad har vi fordrevet tiden med ? For de flestes vedkommende er det jo sejleriet, der har haft 1. prioritet. Mange har brugt vinteren til at dygtiggøre sig med duelighedsbevis. Andre har erhvervet *nyt skiv* og med det en masse klargøringsarbejde, sådan at præsentationen kan blive fuldkommen ved søsætningen. Mange har brugt vinteren og forårsmånederne til at give en hånd med brobyggeriet og deraf følgende bijobs. Havnen skal til stadighed efterses og indtil videre er der

flere „husmødre“ blandt de fremmødte, genopfrisker diciplin.. *hjemmebagning* og samtidig har vi jo en prof. bager blandt os og som havneassistent, er der „mødepligt“ om mandagen...så sker det, at han har slået større brød op... end Gunhild ku' sælge ! *Det nyder vi så godt af*. Det er nok ikke alene p.g.a. kaffen, men mere det uforpligtende sociale samvær med de andre.. faktisk en klub-aften som ikke annonceres, som ikke kræver *mødestrukturering*.. uha sikke et fagudtryk, men her er en mulighed for bl.a. at drøfte problemer med de øvrige medlemmer, medlemmer som måske er lidt klogere på visse ting, og som måske lige har løsningen på *det* .

Mange slår et sla(v)g omkring marinaen på mange forskellige tidspunkter.. der ku' jo være een at snakke med, hygge sig med og måske ku' dele 2 øl med. Sidde på terrassen, nyde synet af flåden, glæde sig over at man er *een af dem*. Være lidt stolt over medlemskabet og vide, at de mange nødvendige love og forordninger er udlagt til - næsten - selvjustits. Det er jo alene havnefogeden, der har den udøvende magt, og han skal da ikk' belastes unødigt.

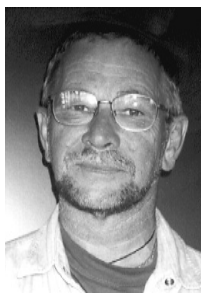
Mange er de tilbud til medlemmerne.. lige fra navigationsundervisningen til de mere selskabelige arrangementer. Sommerfest, harmonikatræf, Mande- / Pigemad med spændende gastronomiske retter, pensionistsejls med efterfølgende fællesspisning, julemik, Gule ærteraften o.s.v. Medlemmerne kan bare vælge og vrage.., hvor er det herligt, at „Tordenskjolds Soldater“ stadig finder energi til at lave alle disse arrangementer. Danmark er *et foreningsland*.. og sandt er det jo.., bare der er et par stykker med samme interesse, vupti så dannes en forening med hvad dertil hører. Ry bådlaug er en godt eksempel

herpå og mange mennesker har efterhånden haft.. og har stadig stor glæde af, hvad „de gamle“ fik stablet på benene for snart mange år siden. Så er det, at man får den lidt sære følelse, der som det lille „moralske opstød“ minder om og virker forpligtende: „ du skal gøre alt for at bevare stedet og videregive det i samme gode stand“.

Tiden.. ja den løber stadig.. også alt imedens disse betragtninger flyder fra fingerspidserne via den kære pc's taster til skærmen.. bliver det nu et læseværdigt indlæg, kan det formå andre til at tænke lidt positivt over tilværelsen og ligesom fatte.., du er squ' lykkelig og rig på en måde.., mange vil misunde. Hvor er det herligt at kunne sidde hjemme i den lune stue med levende lys i vindueskarmen og lade tankerne flyve, alt imedens man mindes endnu eet jubelår i en skøn natur og med så mange gode venner.

Godt nytår... glæd dig !

Jens Hvass

Gennem et par år har Århus Amt arbejdet på en revision af lov nr. 288 af 4. maj 1993 vedrørende ikke-erhvervsmæssig sejlads på Gudenåen med sidevandløb fra Tørring til Randers. Forud for lovens vedtagelse i 1993 havde der været meget debat om lovgivningen ude blandt medlemmerne i Gudenå-systemets bådklubber. Det skal ikke være nogen hemmelighed, at klubberne frygtede, at vores muligheder for at besejle Gudenåen ville blive stækket i et ikke ønskeligt omfang. I efteråret 1991 var Århus Amt nemlig ude med riven i forbindelse med nyt regulativ for sejlads på Mossø, hvor ornitologer og andre miljøforkæmpere helt ville forbyde sejlads på Mossø ud fra postulaterne, at motorbådssejlads

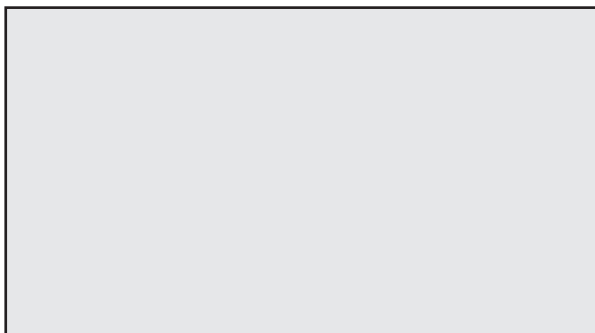
på Mossø nemt kunne komme til at jage et par lappedykkere væk fra søen. I Midtjyllands Avis kunne vi i en stor overskrift læse følgende: "Sejlende mennesker bør vige for fuglelivet" Sådan!!! Efter mange møder hvor bådklubberne selvfølgelig deltog for at opnå det for os bedste resultat, blev sejladsforbudet på Mossø forhindret – og hvad det var vigtigst for os – sejladsbekendtgørelsen for selve Gudenåen blev også til at leve med.

Den første bekendtgørelse om sejlads på Gudenåen var fra 1981 – og nu er der gået 8 år fra den reviderede lovs ikrafttrædelse og bekendtgørelsen har ikke indtil nu voldt problemer af nogen art – og jeg er helt sikker på, at vi ikke generer bestanden af lappedykkere eller andre fugle på og omkring søen – tvært imod - lappedykkerne frygter os så lidt, at de med stor glæde og

fornøjelse svømmer rundt mellem bådene inde i vores marina.

Den nye bekendtgørelse, der har været gennem høringsfasen og nu er klar til endelig vedtagelse, bliver stort set et genoptryk af den gamle bekendtgørelse. Vores muligheder på Gudenåen mellem Ry og Silkeborg bliver altså ikke begrænset yderligere. Hurra for det resultat!

JHv.

Knaldhamrende spændende konkurrence

Mange af vore medlemmer har udtalt, at de studerer Ank´ret fra ende til anden. Her er en lille quiz, hvor alle 12 spørgsmål relaterer til forrige nr. af Ank´ret. Du har vel nr. 3 / 2001 liggende, så du kan være med i kampen om to flasker rødvin. Løsningen lægges i postkassen i Skimminghus, og skal være redaktionen i hænde senest 1. / 3. 2002. Husk at mærke kuverten ”Quiz”. Lodtrækningen blandt de rigtige løsninger foretages af Notarius Redakticus. Og vinderens navn offentliggøres i Ank´ret nr. 1./ 02. Medlemmer af redaktionsudvalget kan ikke deltage, men de deler rødvinen, hvis der ikke er nogen, der har 12 rigtige!

- 1 Hvad hedder søen, hvor Grøn Anders holdt til?
- 2 Har den gamle redakteur set Grøn Anders?
- 3 Hvor henvender man sig ang. gæsteregistrering af både?
- 4 Hvem sørger for, at sølygterne fungerer?
- 5 Kan man bage pandekager på grill?
- 6 Hvilken dato skal bådene være fjernet fra Ry Marinas broanlæg?
- 7 Hvor ankrede bådene op ved harmonikatræf?
- 8 Er Kaptajn Vom uddannet skrædder?
- 9 Havde Ebbe Rydberg is i maven?
- 10 Hvad kalder man svampe på Læsø?
- 11 Blev der serveret stegt flæsk til pensionistsejladsen?
- 12 Hvilken ”beklædningsgenstand” havde Gert Nøjsen problemer med?

Atter en bog.

Hvis du nu går rundt og drømmer om at leje en båd i det fremmede, så har Ole Kofoed-Olsen, en gammel bekendt her fra Silkeborg søerne, igen begået en bog med titlen ”Sejl med hyret båd” med utallige praktiske vink og vejledning i hvor og hvordan man lejer en båd, og selv om jeg roser båden i forordet på bagsiden, så kan det da godt være rigtigt, at det er en udmærket bog, der samtidig fungerer som turistguide for de europæiske vandveje. Ole Kofoed og hans Gurli har prøvet det hele.

Fordelen ved at sejle på kanalerne er så klart, at man ikke blæser inde og på den måde taber en stor del af ferieplanerne på dørken eller i en eller anden havn. Så hvis drømmen er der, så er hjælpen der også.

*God fornøjelse
Niels Hovgaard*

Aktivitetskalender

Januar:

Tirsdag d. 15. Kl. 1900

Klubaften

Kaj Jensen og Bådebyggeren viser video fra Berlinturen.

Lørdag d. 26. Kl. 1900

Gule Ærter

Traditionen tro igen dette specielle arrangement, hvor køkkencheferne demonstrerer deres kunnen. Prisen er ligesom tidligere så lav, at alle kan deltage. Tilmelding på liste i Skimminghus.

Februar:

Tirsdag d. 19. Kl. 1900

Generalforsamling.

Årets vigtigste begivenhed, hvor alle har mulighed for at øve indflydelse på, hvad der skal ske i Ry Bådlaug og Ry Marina.

Marts:

Tirsdag d. 19. Kl. 1900

Klubaften

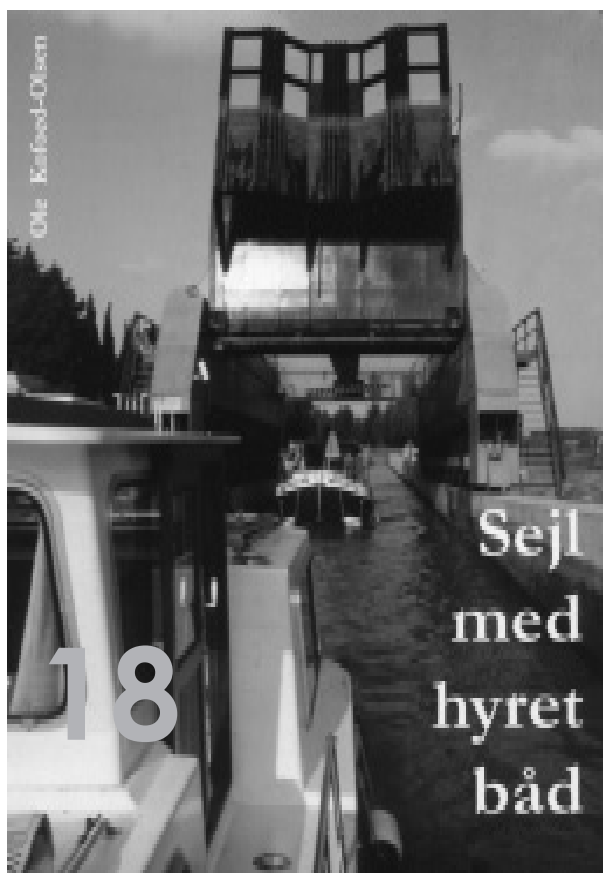
Se opslag

April.

Søndag d. 7. Kl. 1000

Standerhejsning.

Starten på den nye sæson. Der er som sædvanlig kaffe og rundstykker i klubhuset. Der er også som tidligere mulighed for at medbringe maritimt udstyr og sælge dette på den traditionelle

Godt nytår

Glædelig Jul og Godt Nytår

Ry Bådlaug ønsker alle medlemmer, vore samarbejdsklubber og andre samarbejdspartnere en rigtig glædelig jul samt et godt nytår.

En speciel julehilsen med tak for hjælpen sender vi til vore trofaste og engagerede frivillige medhjælpere, vore trofaste annoncører i årsprogrammet og vore sponsorer, der alle har ydet en speciel indsats for Ry Bådlaug. Ry Bådlaug opfordrer medlemmerne til at støtte vore annoncører og og sponsorer.

Annoncører og sponsorer:

Albani
Bagergården, Ry
A. Børgesen Mesing
Dixit, Them
Home, Ry
Højgaard, Ry
JC Autolakering, Ry
Jydsk Elektro, Århus
K.E. Maskinbroderi Lystrup
Kvikly, Ry
Låsby Kro, Låsby
Midtjylland Avis, Silkeborg
NB Beton, Galten
Ry Auto-Centrum, Ry
Ry Beton og Trælast, Ry
Ry Boghandel, Ry
Ry Bådebyggeri, Ry
Ry Cykel- og Knallertservice, Ry
Ry El-forretning, Ry
Ry Gulvbelægning, Ry
Ry Køreskole, Ry
Ry Park Hotel, Ry
Ry Storkøb, Ry
Ry VVS, Ry

Sadolin Farveland, Ry
Sejs Marinecenter
Statoil Servicecenter, Ry
Sønder Ege, Ry
Tulstrup Kro, Tulstrup
UN Maskinservice, Sorring
Virklund Vognmandsforretning

Valgflæsk og julesul.

Vi har til fulde oplevet valgflæsk.

*Musikgruppen TV2 leverede for nogle år siden et hit: *Rigtige mænd gider ikke høre mere vrøvl!*. Samme smukke udtalelse kom Nyrup med på socialdemokraternes årsmøde, hvor han ikke ville høre mere om uenighed —heller ikke bankelyde i rørene. Jo, rigtige statsmænd gider heller ikke høre mere vrøvl! Anders Fogh har også vist sig som statsmand og allerede under forhandlingerne om regeringsgrundlaget, bad han sine borgerlige politikere om at holde kæft med alle de gode ideer!. Han gider sandelig heller ikke høre mere vrøvl.*

Der er jo ingen grænser for alt det vi vil opleve af service på sygehusområdet og på ældreområdet osv. osv. –Løfterne skal indfries, og vi får vi se, hvor store omvæltningerne bliver?

Nå, men rigtige søfolk gider da slet ikke høre mere vrøvl, og du kære læser skal heller ikke høre mere vrøvl fra den gamle redakteur.

For hvor er det en fornøjelse med den skrivelyst, der har vist sig på det senere. Vi har endda væltet os i stof som man vælter sig i julesul, og vi har endda været i den situation, at vi ind imellem har måttet udelade eller vente med artikler – ja, endda korte lidt hist og her for at få plads, og fra min journalisttid kender jeg fornemmelsen at skulle korte og skære ned. Det gør ondt,- og skader dog sjældent. Men hvor er det herligt med de mange artikler. Det viser interesse for vores allesammens blad. Tak for det! Denne gang må vi endda udvide ANK'RET. Pas godt på det. I bliver hørt i det.

Nu har vi så fået rigeligt med valgflæsk, og vi har julefrokosterne og julesulet bag os, og så skal der gang i fiskeretterne. Nedenstående fiskeretter (er ikke fra ferske vande) men tilsendt med anbefaling fra Landsforeningen for Skriftlig Madlavning:

*Trepaneret rødspætte
Lejet hummer med havblik
Nedtrykt surmule i god form
Friserede hanrejer i egen saft
Letsaltet havørn med pynten rundet
Hvidvinsdampede hornfisk med spredte ben
Skrubbede tunger med pocheret papegøjetang
Helleristet flynder med pilskallade kartofler
Rødmosset søulk med blødkogte vandkorper i sigte*

*God appetit! Der er noget at vælge i mellem.
Vi lader opskrifterne stå et øjeblik/lidt - landsdækkende.*

Dermed ønsker ANK'RET læserne et godt nytår med forhåbentlig mange artikler og så tak for 2001- med opladt sind og dødsforagt tager vi fat på 2002.

Den gamle redakteur.

